

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT. Mária-u. 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével
 szemben,
 hová az előfizetések és a lap
 szétküldésére vonatkozó föl-
 szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT. Mária-utca 1. sz.
 a kir. tábla átellenében.
 hová a lap szellemi részé-
 illető minden közlemény
 int. zendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi fel

Gewalt!

Pécs, 1896. október hó 29.

Soha jobban meg nem gyaláztak még nagy és dicső eszmét, mint a kormánypárt a mostani választási harcok alatt tette a szabadelvűséggel: az őseitől öröklött szent zászlót rongyokra tépvén, undok meztelenségének takargatására használta szentségtelen kezekkel.

A szabadelvűség hazug jelszava alatt folyt országszerte a legféltelenebb visszaélés a hivatalos hatalommal, a leggyalázatosabb lélekvásárlás, a legundokabb jogfosztogatás. — és most kiállnak a meggyalázott ország színe elé az osztrák érdekek uszályhordozói, a lélekkufárok, a népámitók s mellüket verve diadalordítással kürtölik tele a világot, hogy Magyarország népe bennük a szabadelvűséget juttatta diadalra.

Ennek a gyalázatos rendszernek megtestesült mintaképet produkálta Pécs városában Aidinger polgármester az imént lefolyt választási küzdelemben, amint hogy az ő személyében testesült meg a Tisza által inaugurált korrupciós rendszer városunkban, hol a hatalomnak semmiféle eszköze nem maradt felhasználatlanul, az embereknek semmiféle gyengesége kiaknázatlanul a saját hatalmi érdekének megszilárdítására.

S az az ember, aki maga-magát csinálta meg képviselőjelöltnek, a mikor hosszas

uralma alatt a város már-már az anyagi tönk szélére jutva állása tarthatatlanná kezdett válni; aki kormánypártiságával a kormánytól kikönyörögte az államhivatalnokok nagy seregének presszionáltatását, polgármesteri hatalmával a város egész tisztí karát a saját korteseivé avatta, a várossal bármiféle összeköttetésben levő üzletembereket boszujával fenyegette s hogy táborában mégis legyen mutatónak látszólag független ember is, önszemélyében végig koldulta a várost szavazatokért, s a mikor ezzel célt érni nem tudott, rábocsátotta a város kizsartolt lakosságára a bűnös pénznek öröki hatalmát: ez az ember merészel a kioroszakolt mandátummal a kezében kiállni az ablakba azt hirdetni, hogy „önök parancsoltak és én engedelmesskedtem.“

Hát ütötték-e valaha arcul kegyetlenebbül az igazságot, mint a mikor a kormánypárt Pécsétt azt mondja, hogy Aidinger megválasztásával Érreth ellenében a szabadelvűség aratott diadalt, és a mikor Aidinger azt hirdeti, hogy ő engedelmesskedett a polgárság parancsának, amely rátukmálta a város országgyűlési mandátumát.

Aztán, a mikor a hatalom és annak uszályába kapaszkodó had minden kísértésének ellentállott, minden fenyegetésével férfiasan dacolt romlatlan választópolgárok s annak a népnek ezrei, a melynek a

szabadelvű urak nagy hetykén vágják a szemébe uton-utfélen, hogy „mezitlábos“, de a melynek ők huzták le rabló kezekkel a csizmáit, lelkük mélyében felháborodva nem tudnak többé indulataiknak parancsolni s haragjukkal azok ellen fordulnak, a kiket a pirrhusi győzelem orgazdáinak tartanak: akkor a dicsőségesen megválasztott polgármester-képviselő ujságja rögtön hallatja a nemzeti vészkiáltást: „gewalt!“

Persze odaát, a mikor kézbe ragadták a választási küzdelemnek ama fegyvereit, a melyeket Záray szerint immár félre tettek, a nép birkatürelmére alapították számadásukat. Azt hitték, hogy szabadon gázolhatnak a polgárok jogaiban és erkölcsében, szabadon verhetik rabláncra a független meggyőződést: az a jogfosztott, letiport nép meghatottan fogja megragadni azt a nyujtott békejobbot, amely csak az imént torkát fojtogatta.

Ebben a számításukban csalódtak, mert sok megaláztatást eltűr, sok sértést zsebrevág ez a mi népünk, de az, a mit a „szabadelvű“ urak érdemes jelöltjük parancsára és utasítására megcselekedtek, már tulment azon a határon, a meddig a türelem még erényszámba vehető: oly féltelen visszaélésekkel szemben, az erkölcstelenség oly nyílt és cinikus orgiáinak láttára nem volt szükség sem a vezetőknél, sem senki másnak az izgatására, kitért a népharag magától, mert az a „me-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Hallod-e szép asszony?

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Néhanapján valami csunya madár fészkel be magát a kedélyembe. Rától a szívemre és szárnyaival olyan csapkodást visz véghez, hogy ennek a csapkodásnak a hideg légáramlatától az agyam fázik. Ezt a madarat nem keselyűnek, hanem keserűségnek nevezem.

Ilyenkor ez a kérlelhetlen madár, aki annyira viszi a pimaszkodását, hogy lelkiismeretem bírójává is feltolja magát — ilyenkor arra kényszerít, hogy vonultassam el lelki zemeim előtt — a multat. Meg kell tennem, nem védekezhetem ellene, és ha ez megtörtént, oly nagy erkölcsi katzenjammer lesz, hogy a legnagyobb ellenségemnek sem kívánom.

Ha neked mondom ezt el, úgy azt azért teszem, mert ha neked panaszlom el bajomat, oly jól esik, hisz abban a balga reményben álattom magamat, hogy te sajnálsz, hogy te velem érezesz, hogy te vigasztalnál is talán, ha melletted lennék. Álattom magamat; ezt a délibábot tettem a mult és a jövő képe elé. Ha belémkeseredett a multnak minden hibája, akkor ezen a délibábon kérődzöm, hogy ne

kelljen a jövőben biznom, hogy ne kelljen annak a fekete fátóval bevont jövőnek azt a fátórongyát felemelnem, hogy megláthassam, amit úgy is tudok, hogy:

„Jövőben nincs remény!“
 Igaz, hogy a testem él még, igaz, hogy a lelkem még benne lézeng; de a jövőmet már eltemették!

Nincs mit reménylenem! és ez bizony kimondhatatlanul fáj!

A halálra ítélt, kit az egész világ elhagyott, kit az emberek és így tehát a társadalom kilökött köréből — először a fölség kegyelmében reménykedik, és akkor, midőn már a hóhér azt a borzasztóan hideg kötelet a nyakára illeszti, a reménye Istenben van. Utolsó gondolata is az egek ura, és a gondolat, hogy Isten az ő véghetetlen kegyelmét ő reá is kiterjeszti — ez a gondolat adja meg ezen szerencsétleneknek, hogy mintegy nyugodtan hálnak meg. Elismerem, hogy hasonlatom nem valami fényes, de nem tehetek róla; én az én reménytelen jövőmet sokkal nagyobb lelki kinnak állítom, mint a halálra ítélt ama tusáját, mely a lelkét megazállja az ítéletkihirdetés és végrehajtás közötti időben.

A halál oly természetes és magától értetődő befejezése életünknek, mint amilyen természetes például, hogy a színházi előadás végeztével a függöny legördül. Tehát én nem a halál borzasztóságát fejezetem, hanem azt az én üres, sivár, még hátralévő életidőmet.

Nem vagyok semmi és nem leszek semmi! Nem a becsvágy adja tollamba a jajgatást, hanem az a kétségbeesett unalom, amely elfog, ha elgondolom, hogy esetleg még 40 évig kell itt, e sárteker elbitangolnom, és pedig anélkül, hogy használnék valakinek, vagy valaminek.

Üres maradt a szívem, a lelkem, nem volt és nem lesz, (nő vagy férfi) ki megölelve azt mondaná: „szeretlek“

— Látod szép barátom, ilyen gondolatok kovályogtak a fejemben, midőn téged a férjed ülete előtt megláttalak.

Igazán megörültem látásodnak; de te mindjárt bosszantottál is, — mert mikor pocsitadtunk egymásnak, csupa irigykedésből is, nem engedted megcsókolni azt az enniváló kacsódat.

Nem szóltam ezért a bűnödért; mert tudom előre, hogy azzal a vague szólással ütötted volna el panaszomat, hogy mit szólna a világ!

Pedig akár milyen hajszálhasogató erkölcsbírótól is — sőt még Sirisaka Andor barátomtól is megkérdezheted, hogy bizony nős ember barátja feleségének a kezét nemcsak, hogy megcsókolhatja üdvözlés alkalmával, — hanem erkölcsi kötelessége is, — meg a tisztesség is kívánja.

Azonban hagyjuk el, — mert te est magad is jól tudod, csak a tiszta irigység

zitlábos" had még nincs úgy korrumpálva, hogy erkölcsi érzülete az igazság arcu- verését szóltanul túrni megtanulta volna.

Nem mi, hanem önök voltak a lázító- tók, mert az önök tettei forralták fel a vért a politikai tisztességet még hívó naiv szivekben: ne állták volna utját a szabad véleménynyilvánulásnak ott, ahol annak törvényes formában megnyilatkozni kellett volna, akkor most nem kellene a közhan- gulat törvénytelen kitérései ellen a szuro- nyok árnyékába bujniok!

H i r e k.

Pécs, 1896. október hó 29.

A mamelukok.

S szóit a parancs: szavazni mameluk!
S szavazni mentek ők mind, a nagyok;
Voksát odadta gyáván mindegyik,
A magas ordó mert szörnyen hatott.
Csak nem gyógyult meg a mameluk vér!
Mindegyik cseppje pestissel felér.

Ugy mentek az urna elébe ők,
A mint más ember temetésre mén;
Ugy éreztek, mint a halálra ítél
Az utolsó nap kora reggelén.
Csak nem gyógyult meg a mameluk vér!
Mindegyik cseppje ragálylyal felér!

Ki tudna nekik ellenállani?
Hiába minden, úgy mint hajdanán,
Mikor ez országot elpusztítani
Reánk tört a kutyafejű tatár!
Csak nem gyógyult meg a mameluk vér!
Mindegyik cseppje pestissel felér.

Nem szent előttük az elv s a jövő,
Eladja testét-lelkét mind, a hány;
Pirulni arca többé úgy se tud
S azt nézi, hogy — mit nyaljon — hol a tál?
Csak nem gyógyult meg a mameluk vér!
Mindegyik cseppje ragálylyal felér.

Hinti a mételet uton-utfelen,
Magát eladván kerítő leszen;
Boszorkánylelkű vén banyák szerint
Megigér mindent, bár rá képtelen.
Csak nem gyógyult meg a mameluk vér!
Mindegyik cseppje pestissel felér.

Elnyomja az önvélemény jogat
S az önjelöltnek talpát nyalja mind;
Reájuk illik, hogy a talpnyaló
Majom volt őkük: jó Darvin szerint.
Csak nem gyógyult meg a mameluk vér!
Mindegyik cseppje ragálylyal felér.

A hol hatalma mit sem érhet el,
Ott veszteget s Judás pénzt osztogat;
S ha venni nem bir, azért is fizet,
Hogy eltüntessen kétes voksokat.
Csak nem gyógyult meg a mameluk vér!
Mindegyik cseppje pestissel felér.

Az „alkotmányos“ harcra készül így;
Számára úgy since alkotmány sehol.
Csak fizetés van s előléptetés,
S protekció, mely sorsára befoly.
Csak nem gyógyult meg a mameluk vér!
Mindegyik cseppje ragálylyal felér.

A nagy urakhoz dörgölözni tud,
A népet, azt nem veszi semmibe.
Egy kézesorítás, vállveregetés
Nagyuri dölyföt lop a szemibe.
Csak nem gyógyult meg a mameluk vér!
Mindegyik cseppje pestissel felér!

Most összetartott, mint a birkanyáj,
A mely körülvesz egy-egy szamarat;
S nem rugott köztük szét im a szamar,
Mert mindegyik volt biztos szavazat.
Csak nem gyógyult meg a mameluk vér!
Mindegyik cseppje ragálylyal felér.

De ma? Ma már megtette, mit tudott
S öt évig ismét pária leszen:
S ő küldött az ország házába im
Képviselőt számodra, nemzetem!
Csak nem gyógyult meg a mameluk vér!
Mindegyik cseppje pestissel felér.

S ha lesz idő s ez újabb Sodoma,
Az ő tanyájuk egyszer romba dül
S a birkanyáj s szamara porba hull
A népharagnak mennyköveitül:
Akkor megfagy majd a mameluk vér
És — mint a bűzhödt posvány — mit sem ér!

Hyntho.

Napirend 1896. október 30-án.

Naptár: péntek, október 30. — Róm. kath.:
Alfonz. — Prot.: Kolos. — Görög-kel. (okt. 18.)
Lukács. — Zsidó: Marcheschwan 23. — Nap két

— cselekedtette veled azt, — hogy megvontad
tőlem azt a mennyei élvezetet.

Nem mindennapi asszony vagy. Igaz,
szép vagy — de te tudod, hogy nem azt
szeretem benned, hanem azt, hogy ritka
éleslátásu, és szellemes asszonyka vagy,
anélkül, hogy „blaustrumpf“ volnál. Szépen
tudsz beszélni, olvasott vagy, széles a látó-
köröd nem vagy hiu, és nem vagy affektáló.
Szóval kívánatos vagy. Kincs vagy, még
pedig oly mesés értékű, hogy ilyen drága-
követ, miután az Isten ilyet nekem nem ad
— venni én szegény ember nem fogok tudni
soha.

Azt mondtad, hogy tessék beljebb ke-
rülni. Hát én bizony elfogadtam a szives
meghívásodat és bementem a boltba. Te le-
ültél az íróasztal elé, én meg engedelmekkel
a pamlagra.

— Nos! hogy van? hallott-e már hirt
Mellittáról? kérdezted.

— Köszönöm, fádom. Ha megengedi,
felteszem a kalapomat.

Tessék! hanem mintha ön kopaszodna?
Erre az utolsó szavadra nem feleltem,
mert tényleg ritkul elől a hajam.

— Nos!? hallott-e már Mellittáról va-
lamit? azt mondják, a fővárosban marad.

— Igen, én is úgy hallottam; de az a
hölgy nem érdekel már; — azonban ha pa-
rancsolja, beszélhetünk róla.

— Dehogy parancsolom; — hanem azt
hittem, hogy ön rengetegül szerette őt.

— Hát van valami a dologban; de
nem a szép alakjába, hanem a lelkébe vol-
tam belebetegedve. Utóbb aztán, — kiegész-
ségeseдем belőle.

— Ugy, tehát akkor nem is szerette?

— Jaj kérem! azt hiszem, én sohasem
is voltam szerelmes; mert nem hiszem, hogy
ha az ember igazán szeret valakit — akkor
olyan könnyen mint én, nem lehet feledni.

— Ugy van, — ez az én nézetem is.
És tudja barátom, most megvallom önnek,
hogy én tudtam vele rokonszenvezni.

— Nem-e?

— Nem. Az ismeretségünk a gőzfürdő-
ből dotálódik. Ott barátoktunk meg. A tes-
tembe volt szerelmes az a leány. Na! tudja,
ha fiatal ember ereszt meg olyan dicsérádiá-
kat, ha szép fess asszonyt óhajt hálóba ej-
teni akkor értem; de nő, a nőnek olyan bök-
özönnel kedveskedni, az engem véghetetlen
degusztált. Midőn meglátta a fürdőkosztü-
mőmhöz tapadó tagjaimat, nem tudott hová
lenni a csodálkozástól...

— Igen, mert szegény sovány...

— Persze sovány — még pedig tiszta
pipaszár a járkáló végtagjai...

— Igaz! legalább következtethetem.

— Hát vallja be, Ön ennek a leány-
nak a kedvéért járt el minden pénteken a
zsidótemplomba?!

6 óra 27 perckor; nyugszik 4 óra 27 perckor. —
Hold két éjfélkor; nyugszik délután 1 óra 38 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 12 Celsius fok meleg;
légnymás 750. — Kilátás: a központi meteorológiai
intézet jelzése szerint enyhe, esős és szeles idő
várható.

Színház: Az ember tragédiája.

— (A megkergetett győztes.)

Nem szükséges a guny epéjébe mártani tol-
lunkat; mi nem követjük a kormánypart lap-
ját, mely a tegnapi Aidingert ellentüntetést
nyegle szódobálásokkal akarja kisebbiteni. A
teljes és hiv valóságot csak ha vázoljuk is,
akkor is eleget teszünk tudósítói tisztünknek;
ami pedig a tegnapi tüntetés megnyilat-
kozását illeti, az elérte a célját, mert a győz-
tes kormányparti jelöltet és pártját nevéssé-
gessé tette. Már pedig a nevésségesség ől,
mint a francia mondja. Igaz, hogy nálunk
vannak rinoceros bőrök, melyek nem sápad-
nak, se nem pirulnak el gyalázatuk szégyen-
letében, de megöli őket ez a nevésségesség,
mely erőszakkal, vesztegetéssel, lélekvásár-
lással és ígérekkel kicsikart ugynevezett
győzelmüket kísérte.

Impozáns faklyásmenet, hódoló diszfel-
vonulás volt tervezve tegnap este Aiding-
er János tiszteletére és lett belőle ellen-
tüntetés, nevésséges meghunyászkodás és
kislelkű futamodás. Mikor a szavazás ered-
ményének kihirdetése után a kormányparti
kolompok lakására akarták kísérni képv-
selőjüket, a Széchenyi-téren ezer és ezer em-
ber várt már reájuk s egy pillanat alatt
kitört a nép haragja, mely elől a dupla na gy-
sagos ur és kísérői nem tudtak menekülni.
Egetverő „abucg Aidinger!“ és „éljen Er-
reth!“ kiáltások fogadták Pécs város ujd-
sült képviselőjét, harsogott a piactér a nép
zugásától s bizony öklök is emelkedtek a
levegőbe és kövek is, no meg illatos lövegek
s repültek az előre tervezett csokrok és ko-
szoruk helyett.

Ez a minden esetre várt, de ily hatal-
masnak nem remélt ellentüntetést pedig lefolyt
a nélkül, hogy rendőrségünk csak meg is

— Nem! Legalább nem abban az ér-
telemben, mint Ön asszonyom azt gondolni
látszik.

— Hát?

— Hát csak egyedül azért, hogy tele-
szivjam magamat egy idegen vallás szertar-
tásával, szép barátom éneken gyönyörköd-
hessem, és angyali szép karéneket hallat-
tassak.

Kellett a lelkemnek ez a templom lá-
togatás — azért tettem. Furcsa volt az a
megtörtént tény, hogy oly forrón imádkoz-
tam ott Jehovához, az Önök Istenéhez,
mint a hogy a magam hitem Istenéhez szok-
tam.

De úgy mint az én istenem sem hal-
gat meg — úgy Jehova is vigasztalan ha-
gyott.

— Hát mit könyörgött Ön a mi Jeho-
vántól?

— Mit? hát azt, hogy Mellitta szeres-
sen engem. És Mellitta nem szeretett.

— Édes barátom Ön hálátlan.

Én ellenkezőleg, azt hiszem, hogy Ön
Jehova, az örök Isten kegyeibe jutott; ki
azzal áldotta meg Önt, hogy Mellittának
Önhöz való vonzalmát csirájában elfojtotta,
mert Ő az Isten csak tudja, hogy jótállhat
e teremtményeért; és mert látta, tudta, hogy
Mellitta csak blamálná a teremtőt — abba
hagyta magukkal az egész históriát.

mozdult volna. És ezt okosan tették; minek kockáztatták volna szeretett volt polgármesterükért az ellentüntetésnek utcai harccá való elfajulását. Hiszen a nagy férfiú elérte ambícióját; megkapta, a mit keresett: a mandátumot, no meg azt, hogy amerre csak lopózott a tüntetők elől, mindenütt a fülébe harsogták, szemébe kiáltották:

— Abcug a pénzen megválasztott képviselő!

— Megvásárolta az embereket! Pénzen vette a képviselőiséget! Abcug! Le vele!

És Pécs város kormánypártjának szeméfenye mindeme hizelgő kiáltások közt volt kénytelen lakásába szökni s mikor a kaput becsukta maga megett, akkor lélekzett csak fel szabadon és Pyrhussként ő is elmondhatta magáról:

— Még egy ilyen győzelem és elvesztem!

A felháborodott nép azonban nem elégedett meg a győztes megkergetésével; azok ellen fordult, kik a tegnapi győzelmet kioroszakolták s ekkor már a rendőrségnek is közbe kellett lépnie. És történtek ablakbeverések, kirakat-törések tömegesen, persze elfogatások is. A lovasrendőrök a nép közé törtettek, azonban nagyobb baj nem esett, mint hogy kardlappal végighuztak egy muszáj Aidingeristán, a ki — saját bevallása szerint — nem volt tüntető, csak jámbor kormánypárti ivó s az Ivánovics korcsmájából nobli spitzcel törekedett volna hazafelé.

— **(Szigetvár képviselője.)** Szigetvárott tegnap éjjel — mint levelezőnk írja — 11 óra után hirdette ki Duchon Ödön választási elnök a szavazás eredményét a Zrinyi szobor előtt. Beadatott összesen 2401 érvényes szavazat, melyből lovag Bieder mann Rezső kormánypárti jelöltre 1234 szavazat, Olay Lajos függetlenségire pedig 1167 szavazat jutott. Bieder mann Rezső lett tehát 67 szótöbbséggel a szigetváriak képviselője.

— **(Az Erreth-párt irodája)** mint azt már lapunk tegnapi számában is meg-

irtuk, az országuton levő Masaly-házban volt, melynek hátul is kijárása volt a választási helyiség felé. Itt volt a párt főhadiszállása, ahol Pleininger Ferenc, lapunk szerkesztője vezetése alatt működött a pártbizottság, melynek nagyban kezére járt a jogász ifjuság, úgy a hírszolgálat, mint a gyors és fürgé mozgékonyosság terén. Ide jöttek be Erreth kitartó hívei megtudni a szavazás állását, innét indultak ki az intézkedések beállítani egy-egy késedelmes hivat, akiket — sajnos — igen sok esetben nem találtak odahaza. A szívélyes házigazda, Masaly József ur, egész családjával és házinépével minden jóval elhalmozta a párt érdekében buzgólkodókat, melyért e helyütt is köszönetet mondanak azok, akik élvezték a család magyaros vendégszeretetét s részesei lehettek annak a lekötelező nyájasságnak és kedvességnek, melylyel úgy a család minden tagja, de különösen két szép felnőtt leánya a nagyszámu férfitársaságot valóban elbájolta.

— **(Csendes nap.)** És mondja még valaki, hogy a magyar nem lelkesedik alkotmányos joga gyakorlásáért, a váiasztások alkalmával. Tegnap bebizonyult az megcáfolhatatlanul, mert bizony mi más sem történt egész nap a választáson kívül. Nyugodtan voltak mindamaz individuumok, melyeknek köréből más, szürke napon a rendőrség megszokott felei kikerülnek; nem volt se egyetlenegy deliktum s egy parányi delikvens sem egész napon. Pedig a csirkefogó urak az egész városházát ellophatták volna, mert senki sem őrizte azt, mint máskor; lévén a legutolsó rendőr is a választáshoz kirukkoltatva. Az éjjel se volt a rendőrségnek semmi dolga; csak a győztes jelöltnek szokatlanul kedves tüntetést rendezők közül tartóztattak le pár embert, de persze kihallgatásuk után szabadon bocsájtották őket. S ma egész nap lóttak futottak a rendőrök hol ide, hol oda s mindenünnen előállítottak, azaz, hogy az ő „élkes“ nyelvükön szólva: „behoztak“ a rendőrbiztos elé a tüntetésben

szony, az, kit te ezzel a szenvedélylyel szeretnél, az akár a tulvilági mennyországról lemondhatna bátran, mert az a tulvilági gyönyör, csak halvány árnyéka lehet ennek a vakító, lángoló édes boldogságnak, mit te megadban rejtve hordasz, melynek létezését nem is sejtöd, és melyért szomjazom én is.

Látni szeretnék akkor, midőn szenvedélyednek ez a dámonja birtokába vesz; látni szeretném villogó szemedet, pihegő szép kebledet, érezni szeretném klasszikus szép karjaid izzóan forró ölelését, mennyországos szádnak illatos, mézes csókját!

Bocsáss meg én édes asszonyom, hogy ezt elmondom neked; de tudom, hogy te nem haragszol érte; hisz e te tudod, hogy beteg vagyok, lelki beteg. Te tudod, hogy én csak úgy, mint a tipegő gyermek, csillagok után nyulkálok, melyek messze-messze, elérhetlen messzeségben rengnek.

Ez is a bajom! Azt akarom, azt kívánom, a mit el nem érhetek. Olyan vagyok, mint a beteg gyermek.

Bocsáss meg!

Te aztán még azt is kérdested, hogy hogyan jutottam az őszi kabátomhoz, hát megmodtam, hogy csinálták hitelbe. Aztán azt kérdested, hogy miért hordok őszkor kék nyári inget, megmodtam, hogy nem volt más tiszta. Szóval mindent kérdestél tőlem, csak azt nem, hogy szeretlek-e?

résztvett s valami úton-módon a rendőri noteszekbe került embereket. Ezek kihallgatására aztán elpocsékolnak temérdek tintát s papírost, de különben fáradt, álmos volt ma mindenki.

— **(Csillaghullás.)** Mikor a polgár-ember szomorúan gondol az ósra, a télre, meg arra, hogy hol adják olcsóbban a fát, november eleje örömteljes várakozások idejét jelenti a hadseregnek. A mennybéli csillaghullás ideje augusztusban van, a hadügy-minisiter pedig novemberben s az egyébként rendszerint igen unalmas rendeleti közlönyt ilyenkor ama bizonyos lázas érdeklődéssel várják a kadét-tiszthelyettesi- és táborszer-nagy sarzsik közé szorult rangokban levő emberek. Ha nem is lép elő mindenki, de halad vele a lajtorján, amelynek a tetején ott csillog a reménykeltő magasabb rang, meg a magasabb gázi. Már itt vannak a novemberi előléptetések, melyek rendszerint októberi előléptetések szoknak lenni. A csillaghullás, mint hírlík, végigszalad valamennyi rangon, de különösen a gyalogságnál lesz sok főhadnagyi előléptetés.

— **(Lövészkereti idill.)** Vasárnap a lövészkeretben történt, egy kis késszurással fűszerezett idillnek nem lesznek nevezetesebb következményei. Liza Antal leányzó, kit a lovagja, Ketó József, Szaládek Ferenc 44-ik gyalogezeredbeli szakaszvezető helyett — a kit megtámadott — megszur: már kiépült sebéből és Ketónak megbocsájtván, az ügyet a rendőrség szépen irattárba helyezi s annak nem lesz folytatása a bíróságnál.

— **(Eltűnt örökös.)** Gál István hedrahelyi (somogy megyei) lakos a múlt évben örökölt. Öröksége 400 frtot tett ki s ezt fel is vette készpénzben. Ekkor aztán eltávozott a falujából, a hol utoljára egy ismeretlen barátja kíséretében látták, a kivel — azt mondta — Budapestre utazik fel. El is utazott, de egy év leforgása alatt sem adott életjelt magáról s most rokonai attól félnek,

Most már ne kérdezd; mert már tudod, hogy szeretlek. De légy nyugodt, még a közeledbe sem fogok „akarva“ jönni; mert sokkal jobban tisztellek, sokkal jobban imádlak.

Aztán, hogy megjött a férjed, rövidesen elbucszunk.

Én meg elmentem először a cukrászhoz, hogy a gyermekeimnek vigyek haza valamicskét és aztán hazafelé ballagtam. A ferenciek-utcájában egy ékszerárus boltja előtt, mezitlábú diergő gyerek állt, bámulta a csillogó gyémánt ékszereket.

Ugy tett szegény, mint én. Én is az imént bámultam olyan drága ékszeret. Hossz-hajoltam és azt mondtam neki:

— Édes fiam! menj szépen haza édes anyádhoz, látod, az ilyent mi nem vehetjük meg magunknak.

Oda adtam neki a cukrásznál vett édességeket, az én gyermekeim megeszik még most a kenyeret is. Nincs még vágyuk, legalább olyan teljesíthetlen vágyuk még nincs.

A gyermek fázós, pirosra fujt kacsóival felnyitotta a papírzsákot és mikor kikotorászott belőle egy édes lepénykét, elpirult az örömtől. Az ilyen kis gyermeket még meg lehet vigasztalni, de a nagy gyermeket soha.

Isten veled édes, szép asszonyom, jó éjszakát!
Kari.

hogya a 24 éves fiatal embert talán eltették valahol láb alól a pénze miatt. Ezt be is jeleztették a kaposvári szolgabírósnak, mely elrendelte Gál István körözését. Az eltűnt örökösnek különös ismertető jele, hogy jobb kezefején a neve ki van tetovírozva.

— **(Meghínsult betörés.)** Tegnapelőtt este 8 óra tájban a hirdi szőlőhegyről Bakker Jakab és Kiss Ábrahám hazafelé igyekezvén, egyszerre sajt hallottak egy préhás mellől, mely előtt elmentek. A sajt a préhás hátuljáról jött és úgy tetézett, hogy valaki a tetőzet szupeszalmáját fessegeti. A két ember neszelve állt meg és szép lassan lopózni kezdett arra felé, honnan a sajt jött. Épen jókor érkeztek, mert a préhás tetejét egy östöt alak már félig kifeszítette és most az így nyert nyílás nagyobbitásán törekedett. A préhás ajtaja erősen be volt lakatolva két helyen is és úgy látszik, nem voltak hozzá szereszámai a betörőnek, hogy a lakatokat leresszelje és az ajtón hatoljon be. Ezért a tetőzetet kezdte el puszta kézzel bontani, honnan a padlásra remélt hatolni. És ha ez sikerül, akkor a padlásról lejut a préhásba és megrakodhatik különféle husokkal és zsírral, mert az nagy mennyiségben állt ott. Azonban a betörőre a két ember a legalkalmasabb időben akadt rá, kiket mikor észrevett, szaladásnak indult és el is tűnt a szőlők közt, a nélkül, hogy elfoghatták volna.

— **(Szerelmi tragédia.)** Fiatal is, szép is volt a menyecske: akárcsak a Petőfi ismeretes versében. Az ura, az nem volt se szép, se fiatal. Öreg volt már a szegény akkor is, mikor eselőtt két évvel megházasodott; hogya lett volna öregebb astán két év alatt, mikor folyton gyötörte a féltékenység. Pedig nem volt rá oka semmi. A menyecske már a mézeshepek alatt kijelentette neki, hogy nem szereti; el is csaphatja, ha akarja, de ha nem, hát ő szívesen ott marad nála. sőt főz, mos és gondot visel reá, hanem astán ennél többet ne kívánjon semmit. Az öreg beleegyezett, mert szerette a menyecskét és mert azt remélte, hogy az mégis csak hű lesz, ha nem is hozzá, hanem a — pénzéhez. A menyecske ki is tartotta ezt az utóbbi hűséget két évig; hanem most nyár utóján megismerkedett egy huszárgyerekkel és annyira rajtavesztette a szemét, hogy mikor a huszár október elsején letette a mundért és hazament Somogyba, ő is is utána kívánczolt. Tegnap reggelre kelve astán nem találta öreg ura sehol. S az öreg ember annyira elkeseredett, hogy fel akarta magát akasztani. Épen a kötelet próbálta, mikor egy kormányparti vokesot hajhászó kortes betoppant hozzá. S vitte az öreget szavazni, a ki astán ment is, szavazott is, de hazatérve már nem mert a szavazat bünetől terhelt lelkével az Ur színe elé szállni. Így hát minden öngyilkosság nélkül végződött be ez a szerelmi tragédia.

— **(Lábrakelt sajtok.)** Kis-Hajmáspuastán Lekér Tamás ottani juhásznak kamrájában vagy egy tucat jóféle birkasajt várta a szerencsét, mikor használhat az emberiség gyomrának. Ugy látszik azonban, hogy a derék sajtok közül négy elvesztette a türelmét a hosszas várakozásban és elhatározta, hogy megszökik a kamra sötétségéből

a világosságra, a hol majd aztán teljesíteni fogja nemes hivatását, mitől gazdájuk eddig szigoruan elzárta őket. És úgy látszik, a birkasajtnek is több szabadakarata van ma már, mint sok választópolgárnak, mert a mit akartak, ki is vitték és nem tudta őket maradásra kapacitálni a gazda iránt hűséges szolgálattal viseltető, többi mameluktermészetű sajtársaik agitációja sem. Szóval a négy darab sajtnek tegnapelőtt éjjel lába kelt és eltűntek a kamrából. De a gazdájuk nem nyugodott bele, hanem jelentést tett a csendőrségnél az esetről, mert alapos a gyanuja, hogy a lábrakelt sajtok eltűnésébe valami tolvaj keze játszott bele.

— **(Hogy csinálják a bűnösöket?)** A tegnap esti tüntetés után Benkovits István és Kovács János választópolgárok, néhány társukkal együtt, úgy fél 10 óra tájban a Márton-utcában mentek és eltették Erreth Jánost. A véletlen azonban arra vitte Trixler Aladár rendőrbiztos a ki a hivatalos füleknek nem kedves éltetés hallatára, mellettük termett és Benkovits Istvánt mellbe lökte, hogy ne kiabáljon. Benkovits e durva eljárásan méltóképen felháborodhatott volna, de azért nyugodtan kérdezte meg a biztostól, miért bántja őt? Trixler biztos erre nem felelt, hanem füttyentett és a füttyre a honvédőrséget előrukkolt és ott a rendőrbiztos szemeláttára agyba-főbe ütötték puskaagygyal Benkovitsot és Kovács Jánost. Benkovits az állán egy mély sebet is kapott. Mikor aztán a védtelen és büntelen polgárokat ilykép bántalmazták, közrefogatta őket Trixler biztos és a 8 honvéd feltűzött szuronyokkal kísérte be őket a rendőrségre. Innen ugyan nyomban hazabocsátották őket, de hát így csinálják a rendőrségnél a bűnösöket?! Ha valaki valakit éltet, akkor nekik ugrik a rend „éber“ óre, bántalmazza őket, katonákkal vereti agyba-főbe és aztán bekísérteti kettőjüket 8 szuronyos honvéddel. Ezt jól csináltad, Buckó Bernát!

— **(Lopás az országuton.)** Egy magyarüröghi asszonyt tegnap este, Pécsről hazafelé menet, megloptak. Meglopta pedig egy előtte ismeretlen fiatal leányzó, a ki hozzá-csatlakozott és nagy beszélgetés közben ment vele az uton. Az asszony karján vitt kosarában volt két új fejbendő, melyeket itt Pécsen vett tegnap. Mikor haza ért, a leány elvált tőle és azt mondta, hogy a vendégfogadóba megy, ott van dolga. Azonban nem ment, mert mikor az asszony észrevette otthon a lopást és reá gyanakodva, ott kereste, azt mondták, hogy nem is látták. A tolvaj leányt most keresik.

— **(Elhajtott kocsi.)** Egy egerághilakos tegnap este a „Fehér ló“ vendéglő előtt megállott kocsijával, hogy betérjen a vendéglőbe egy pohár borra. Be is tért, de mikor egy jó óra múlva kijött, nem találta a kocsiját sehol. Már a rendőrséghez akart sietni, hogy bejelentse az esetet, mikor jött Kelő Ferenc kocsis és megtudván a gazda baját, jelentette neki, hogy kint a siklósi országuton épen most hagyott el egy gazdátlan kocsit, melyet két gyalogos ember vett partfogásába és hajt betel a városba. A gazda nosza futott eléjük és találkozott is velük és így megkerült a kocsi, melyet nem lehetetlen,

hogya valaki el akart sikkasztani és ezért hajította ei. De astán otthagya az országuton, a hol rátaláltak.

— **(Millenniumi öröm.)** Különbéle millenniumi öröme vannak a világon csak az a baj, hogy azokból nem igen jut ki mindenkinek. Egy atyafi feleségének ezekből az örömeiből szintén nem jutott és csetepatézott is azért örökösen az urával, miért nem vitte fel őt is Pestre, a kiállításra. Az atyafi egy darabig csak hallgatta a szemrehányásokat, végre is kijött a béketúrásból, alaposan eldöngötte az asszonyt, ki lelkes felgerjedésében a rendőrségnél panaszt tett férje ellen, és mikor a tárgyalásra került a dolog, a biztos azt kérdezte az atyafitól:

— Hát aztán mondja csak, miért bántotta a feleségét?

— Miért? — felelt a vádlott — hát hogya legyen neki is egy kis millenniumi öröme!

A legújabb külföldi gyártmányu vilámvilágítási cikkek, u. m. csillárok, fali-karok, álló és függőlámpák, szobadiszek, valamint mindenféle világos, homályos és színes izzótetek minden világosság erejéig eredeti gyári árak mellett kaphatók Schönwald Imre ékszerésznel Pécsen Király (fő) utca.

Művészet, irodalom.

○ Az ember tragédiája. Bizonyára nem akart célzás lenni a tegnap végbement választásokra Somogyinak a választása, ami különben nagyon is beillt volna, mikor a nép félrevezetését és félrevezethetőségét mutatja be Lucifer az V-ik és VI-ik színben. Maga a darab a legjobb előkészület és határozottan sikerült előadásban ment. Pompásan összevágott minden, a rendezés, az egyes szereplők játéka, a deklamáció, a dekoráció és az énekszámok, és ha általánosságban megdicsérnök magát az előadást, talán minden egyes szereplőt a megérdemelt elismerésben részesítenék. Ámde ezek egyike-másika jóval kimagaslott a sablonos „jó“ játékosok köréből, miért is kritikus tisztánlátással teljesítjük, midőn az összeseken kívül egyesekről külön is megemlékezünk, jóllehet elismeréssel kell adoznunk minden egyes szereplőnek, a miért olyan jól megállotta helyét. Első sorban Baghy Gyulát kell fölemlitenünk méltatólag, a kin ma különösen meglátszott, hogy képzett színész és hogya ambícióval törekszik a felé a művészi tökély felé, melyet az oly nehéz, fárasztó, sokoldalú tudást és tehetséget igénybevevő szerep, mint Lucifer szerepe megkíván a személyesítőtől. A költő minden elrejtett életigazságait, bölcselmi elveit nagy-szerűen tudta érvényre juttatni és bevégzett tökéleteséggel állította elének azt az örökkévaló ellenkező szellemet, mely az embert végig kíséri rögs pályáján. Utána K. Breznay Anna érdemi a dicséretből és elismerésből az oroszánrést, méltó partnere volt mind játékban, mind a deklamálásban Baghy-nak és Csiky Lászlónak, ennek az ambiciózus színésznek, aki visszajövele óta egyre fokozottabb mértékben lesz kedvence a közönségnek. Ők hárman képezték a tegnapi est hőseit, a

többi alak csak staffage volt hozzájuk, de hát ezekben is jól működtek közre: Angyal Ilus. Polgárné, Bodroghi Lina, Bihari, a kis Kézdi Mariika, ugy nővére, Kézdi Juliska és Bognár Valamennyi szereplőt föl kellene sorolnunk, ha igazán tüntetni akarnánk elismerésünkkel, így azonban — a hely szűke miatt — csak az igazgatónak fejezzük ki ismételt elismerésünket a fenomenális sikerért, mely méltán töltötte meg ugysszólván az egész házat. El nem hallgathatjuk azonban — hja, fény nincsen árny nélkül — a karhölgyek bosszantó nevetgélését a legkomolyabb jelenetben és a legpatetikusabb szónoklatnál, melyet Laudai szép értelmesen cselekedett meg, mint Péter apostol. Talán egy kis gázsi levonás rendre szoktatná a ficánkoló hölgyikéket. Biztosak vagyunk benne, hogy ilyen jó előadás még többször is fog telt házat csinálni. Somogyinak, a ki nem kimél semmi áldozatot a darab minél fényesebb kiállítását illetőleg; mert bizony az a sok-sok új díszlet temérdek pénzbe került és tüntetőleg dicséret alkotóját. Végül Istvánt, a színház ügyes festőjét. (**)

○ **Párbaj-Codex.** Clair Vilmos, a „Budapesti Napló“ belső dolgozótagja, a ki eddig már közel 800 párbajügy elintézésében vett részt, ezen a téren szerzett bőséges tapasztalatai, valamint évek során át gyűjtött feljegyzései s a legjelesebb külföldi forrásmunkák alapján, „Párbaj-Codex“ cím alatt könyvet írt a párbajról, mely november hó

folyamán jelenik meg. A könyv 8—10-iven fog megjelenni, a következő tartalommal: I. A párbaj története. II. A párbaj és a törvények. III. A Párbaj-Codex. (A párbaj általában. A sértés. A fegyverek. A segédek és tanúk. A párbaj nemei. A kard- és vitőrpárbajok. A pisztolypárbajok. Rendkívüli párbajok. A becsületbírótság. A párbajbírótság. A fegyverbírótság. Jegyzőkönyvek.) IV. Példák. V. Nevezetesebb párbajok. A kard, vitő- és pisztolypárbajok összes nemei Erdélyi cs. és kir. udvari fényképész illusztrációiban lessenek bemutatva. A Párbaj Codex ára 1 forint. A ki a könyvnek — biztonság okáért — ajánlottan való küldését kívánja, 20 kr. ajánlati díjjal többet fizet. Az előfizetési pénzek a szerző, Clair Vilmos címére, Budapest, IX., Üllői ut 22. sz. alá, vagy a „Budapesti Napló“ szerkesztőségéhez intézendők.

○ **Huszonöt előadás.** Kedden este volt a színházban ez idényben a 25-ik előadás. Nem érdektelen, hogy milyen darabokat láttunk a 25 estén, mióta a színészek Thália oszlopaiba bevonultak. Ime a rideg számbeli adatok: drámai előadás volt 2 (Kun László és Bánk Bán); népszínmű 3, (Télen, Gyerekasszony és a Holtomiglan); operette előadás volt 8, (Szultán, Nebántavirág, Cigánybáró, Királyné dragonyosa, Bányamester és Koldusdiák); színművet láttunk 4-et, (Szászadvégi leányok, Honthy-háza, Nők barátja és Pillangó-csata); bohózat színrekerült 2, (Goldstein Számi és a Vigécek); vígjáték előadott 3 (Pry Pál, Könyvtárnok és Nők

az alkotmányban.) A jelzett darabok közt premier volt: Szászadvégi leányok, Gyerekasszony, A királyné dragonyosa, Honthy-háza és a Vigécek, tehát 5; reprise 1, a Koldusdiák. Többször adattak végül: Cigánybáró (kétyszer), Királyné dragonyosa (kétyszer) és a Koldusdiák (kétyszer); továbbá a Szászadvégi leányok és a Honthy háza, mind a kettő két ízben; valamint a Vigécek is kétyszer. A mint e számbeli adatok is mutatják, az idény első 25 előadása megfelelt az igényeknek és a műsor eddig kellő változatos-sággal volt összeállítva s elég újdonságot is láttunk. A köszönet, igaz, hogy nem támogatta a direktor törekvéseit hasonló jóakarattal, node most már, azt hisszük, megjelen ennek is az ideje. A direktor pedig, reméljük, nem fáradt ki a kissé sovány bevételek mellett sem s továbbra is változatos, élénk műsort fog produkálni.

○ **A bimetalizmus és az agrarizmus Ausztria-Magyarországon.** Ezzel a hosszú címmel Herska Tivadar dr. egyaránylag rövid tartalmu füzetet adott ki az internacinalis érme-kérdésről. A szerző az ugynevezett „közös“ írók közé tartozik, a kik Budapesten és Bécsben egyaránt terjesztik a maguk közösügyes természetű ideáit. A mint könyvének címe „Ausztria-Magyarország“-ról, mint egységről beszél, ugy a tartalom is egy kalap alá vonja a magyar és az osztrák agraristákat. Ez a szarvashiba már egymagában is elégséges arra, hogy a könyvnek egyébként sem igen súlyos érvelései egészen figyelmen

szíve még ekkor is szerelemért dobog, csak szerelmet kíván. És tudta, hogy csak karjait kellett volna kitárni és Liána azok közt keresett volna enyhülést a csalódása ellen.

De akkor is ellen tudott a csábításnak állni s ellenáll azóta folyton. Ez biztosítja, hogy nem tudja szívét, lelkét megvenni az asszony szépsége. Csak a vért hozza néha forrongó lánogásba, a mikor ha nem volna helyén a szíve, bizony elvesztené az eszét.

Most is, hogy karjai közt táncol Liána, érzí, hogy nagyon, de nagyon kell parancsolnia a vérenek, hogy az el ne öntse tüzes lánójával még az agyát is. S letesz a küzdelemről s átengedi magát a véletlennek, a mely hát hajtsa a szép asszony rabságába akkor, a mikor akarja.

A tánc azonban véget ér. Liánát körülveszik hódolói, Erdős pedig siet, hogy lehűtse lánogó véret egy két pohár hűsítővel. Bár hiába. Még mindig érzi a két meleg, puha kis kezét vállain, a karcsu derekat karjai közt; még mindig lázítja a véret a piros ajkak forró lehellete, a két csillogó szem tűzsugara.

Mikor visszatér a nagy terembe, Liána épen hódolói serege között azzal okozott leirhatatlan örömet, hogy kijelenti, hogy egyszerű házat megnyitja ismerősei előtt és igen örülni fog, ha azok szerencsétlenek. Minden csütörtökön este szívesen látja, a ki meghívását meg nem veti, egy kis theára.

De a mint nézi a hódolói között pompázó szép asszonyt, egyszerre Argyeleán Mitruval beszélgetve szemébe ötlök Szabó Margit.

Tulajdonképpen nem is tudja, hogy mit akar vele beszélni. Csak látni akarja; tanulmányozni egy ilyen ritka alkalommal, mint ez a mai. Hogy végre is megtudja, hát neki milyen sorsa lesz a jövődjében, a hogy tudja már mindenkiről, a kiről ma este meg akarta tudni.

A beszédet azon kezdi, hogy megkérdezi az új párról Erdős Bélát.

Annak pedig egyszerűen elűnik a jókedve, a mint feleli határozatlanul, tétovásva, szinte akadozva.

— Szeretik egymást. Vagy legalább a leány szereti azt a férfit. Különbben nem ment volna hozzá, elhagyván még vallását is miatta.

— Hát Nemes Ferenc? Azt nem szereti talán? Kérde mohón erre Liána.

— A férfi szerelmét sohasem lehet kiismerni, asszonyom. Néha a legszebb kincset sem bírja megbecsülni s gyakran az utolsó hamis kő után is bolondul. Tagadhatatlan azonban, hogy Nemes Ferencnek nagy szerencséje akadt s ha okos, meg is őrzi azt magának.

Liána erre ugy fordul ültében a kis kereveten, hogy szemtől szemben van a férfivel. S ugy kérdezi.

— És ön meg tudná-e becsülni a szerencséjét a boldogságát?

Mosolyog hozzá s két fényes szemét kérdőleg emeli a férfira.

Az pedig, mintha nem bírná kiállni a két ragyogó szem tűzsugarát, lesüti a tekintetét.

— Nem leszek én boldog sohasem is tudom, mi a boldogság.

Liána kacagva ugrik talpra.

kivül maradjanak minálunk. Herska dr. álláspontja — ez tudvalevő — a monometallismus és az aranyvaluta. — Könyvének ára 80 krajcár. Kapható Révai Leó könyvkereskedésében Budapesten.

Közgazdaság.

□ Az idei szüreti eredmények, amint az már szeptemberben is előre látható volt, nem igen sikerültek, kivált minőségileg nem, mert a peronospora, ez az áldatlan káros élődi, ismét rettenetes pusztítást vitt véghez jóformán országsherte. A nép zöme, a kisbirtokos — akinok amugy is kevés az intelligenciája — nem akarja belátni a peronospora létezését a többnyire a köddel hozza kapcsolatba a szőlő pusztulását, ami ellen szerinte nincs is orvoslás — hagyja tehát pusztulni szőlőjét. Évek óta így megy ez már a gazdák hiába reménykednek a jó szüretben, melyre pedig az idén is igen sok helyen — kivált az óriási jégeszések előtt — kilátás volt. A hirneves villányi szőlőkben nagyon rosszul ütött be az idén ismét a szüret; az átlagos terméshez alig emelkedik 4—6 hektoliterre. Tolnamegyében a hegyi szőlőkön termett átlagban 3—5, a homoki szőlőkben 8—12 hl. bor, a bor minősége jó. Ára 14—16 frt. A szőlőtermés megyénkben is teljesen rosszul ütött ki a peronospora nagymérvű föllépése miatt, inkább ecet, mint bor termelt az idén.

□ A sertésenyésztés emelése. A mint már jelezve volt, a földmivelésügyi miniszter a sertésenyésztésben mutatkozó nagyobb mérvű apaállathány apasztása céljából a vármegyei törvényhatóságokhoz kibocsátott körrendelet útján felhívta a községeket, hogy a köztenyésztésben használandó sertésanyag közvetítő beszerzése és méltánylást érdemlő esetekben kedvezményes árban és fizetési feltételek mellett való engedélyezése végett forduljanak hozzá. Együttal intézkedett a miniszter az iránt is, hogy az állami birtokokon nevelt, valamint az ország jelesebb tenyésztésében eladó kananyag közegei által megsemmisítessék és amennyiben köztenyésztésre alkalmasnak mutatkozik, a bejelentett szükséglethez mérten a községekben való kiosztás céljából beszereztesse. A miniszter ezen akciója alkalmából már az újonnan kinevezett állattenyésztési felügyelők közreműködését vette igénybe.

□ A mezőgazdasági állapot a folyó október hó első felében a földmivelési m. k. miniszterhez az állandó gazdasági tudósítótól beérkezett jelentések alapján a következő volt: Október hó első felében az időjárás szárazabb lett; szép derült és igen enyhe napok következtek, a melyeken a megkészt szántási, vetési és egyéb gazdasági munkálatok rohamosan haladtak előre. A kisebb gazdaságokban ma már az őszieket többnyire elvetették; a nagy birtokoknál legtöbb helyen vége felé közelednek az őszi vetésekkel. A buza és rozs az átázott talajban jól kikelt s

szép fejlődésnek indult, sőt helyenkint nagyon buja lett. Több helyen a férgek megtámadták a vetéseket. A repce szintén igen jól kikelt, de a férgek ezt is igen ellepték. A tengeri töréssel is többnyire elkészültek a gazdák; az eredmény nagyon különböző; mennyiségre nézve még eléggé kielégítő a termés, de a minőség kevés helyen felel meg a várakozásnak. Több helyről panaszok, hogy az esős időben letört és a szántóföldeken átázott kukorica a szárító padlásokon és górékban penészedik. A répák termése mennyiségileg jó, de a cukorrépa cukortartalma ez idén kevesebb, mint a múlt évben volt. A cukorrépa ása még mindig erősen folyamatban van. A burgonya nagymérvű rothadásáról még folyton érkeznek újabb és újabb panaszok. A pusztulás — mint már jelentettük — legnagyobb az észak-nyugoti és északi vidékeken, valamint Vas, Zala és Somogy vármegyékben. Itt az elrothadt burgonyatermést átlagban 50 százalékra lehet tenni. De az ország egyéb vidékein is meglehetősen a kár. A burgonya szedésével már nagyrészt elkészültek; a gazdák siettek, hogy a még meglevő részt a rothadástól megmentessék. — A szüret az ország nagy részében befejezéséhez közeleg. Az eredmény felette különböző. Az eredmény felette különböző. Ez évben ugyanis nagyon sok helyen pusztítottak a vihar és jégeső. A minőség sem felel meg a kívánalmaknak.

— Hahaha, ugyan menjen!

Már látom, hogy maga az én körömben elveszti azt a kis jókedvét is, a mire máshol szert tesz. Hát nem is untatom tovább. Jőjön; épen új tánc kezdődik. Kárpótlásul magával fogom táncolni.

És belekapaszkodik Erdős Béla karjába s megy vele a táncterembe.

Ott már feláltak táncra a párok. Nemes Ferenc a menyasszonyával; s Schnábele Max, az östömápa, Szabó Margittal várja a táncot. S mindenkinek megvann a maga táncosnője, de azért mindenki Erdős Bélát irigyli, a mért a legszebb asszonynyal táncolhatja a menyegzői estély utolsó táncát.

Mert már régen elmúlt éjjel. Az új pár talán pihenés után is vágyódik már s úgy illik, hogy ezután már ne zavarja tánc a fiatalok nyugalmát. A vendég, a ki marad, szívesen látott lesz ezután is, de csak pohár mellett, s a zöld asztalnál, de nem táncolni akaró kedvvel.

Liána úgy táncolt eddig, hogy minden szem ő nézte.

De most, hogy Erdős Béla karján járja, még elragadóbb még kedvesebb. A hogy nem is járja, de reptül piciny lábain a zene hangjainál; a hogy karcsu kicsi teste megleng ide s tova; hogy két kezét táncosa vállain nyugtatja, fejét hátravetve két ragyogó szemével belemélyed annak arcába: úgy még nem láttak soha senkit táncolni.

Erdős Béla érzi, hogy lebilincseli, hogy megbabonázza az a két szem. Tudja, hogy az a vállain

nyugvó két puha, meleg kis kéz hatalmába akarja keríteni s hogy a két karja közt megsimuló karcsu, észbabonázó test csupa szenvedélylyel, vágyódással van most tele.

De megijed a gondolattól, a mi erre vezet. Megrémtül attól, hogy ő is nem veszti-e egyszer csak eszt ezért a sok bódító kincsért s nem lesz-e hajlandó még akár a Sárváry gróf csufos példáját is követni, csak hogy ne gyötörje az értök való vágyódás hiába.

Érzi, hogy ez az asszony elveszti azt, a kiben felkelti a szerelem tüze. Ott van Sárváry Hermán gróf; ott van Lazárovits Demeter. És visszaemlékezik Nemes Ferencre, a ki a legmeghittebb barátja volt s a ki talán azért tudott hatalmának ellenállni, mert már jegyese volt a szép, a gazdag Schnábele Fanny.

És fél Liánától. Elébe nagy cél van kitűzve, a mit el kell érnie. Azért élt, tanult, nélkülözött s azért kell neki még most is tengődnie. Ha összegyűjti a pénzt, mi pályája megkezdéséhez szükséges s ha megjön az alkalma, hogy emelkedhetik, hogy ő, ki ügyvédi diplomával a zsebében, ambícióval a szívében, az élet küzdterére léphet: akkor, óh akkor, nyug lenne neki egy ilyen asszony szerelme. Érzi, hogy elvesztené erejét, akaratát s elveszne maga is nagy céljai kivívására.

Mikor Lazárovits Demeter ide küldte, már akkor megremegettette ez a csábító szépségű asszony. És szinte örült, hogy Nemes Ferencel volt az mindig elfoglalva, őt magát pedig alig vette észre. Aztán, mikor azon az emlékezetes estén a patak partján reá talált, akkor már látta, hogy a gyalázatba dobott asszony

Vidéki hátralekosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralekaikat mielőbb beküldeni.

TÁVIRATOK.

— **A kiállítást berekesztő királyi kézirat.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A millenniumi kiállítást bezáró királyi kézirat megjelent. Büszkén tekint vissza a lefolyt évre — írja Bánffy — hogy a mit remélt, bekövetkezett. Magyarország megmutatta, hogy nemcsak politikai vívmányaiban foglal el méltó helyet, hanem kulturállamok között is fényes tanujelét nyújtotta annak az állásnak, a mely megilleti. A magyar nemzet a haza és a király személye iránt oly tettekre képes, hogy ilyen királyával egyetértő nemzet bizvást nézhet jövője elé! Isten áldását kéri a magyarnépre. A leirat falragaszokon kinyomtatott.

— **A szakcsi kerületből.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A tolna-megyei szakcsi kerületben Kammerer Ernő, kormánypárti lett a néppárti Miller József ellen 418 szótöbbséggel képviselővé megválasztva.

— **Választások az országban.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Jászberény. Apponyi 102 szótöbbséggel megválasztva.

Szépsí. Horánszky Nándor megválasztott.

Szeged. Polczner Jenő függetlenségi párti győzött.

Abauj Szántó. Zichy Jakab nemzeti párti meglett.

Debrecen. Thaly Kálmán függetlenségi és Király János, Kóla János kormánypártiak lettek megválasztva.

Hajdu-Böszörmény. Szinay Gyula függetlenségi megválasztott.

Ungvár. Sztáray Gábor kormánypárti megválasztva

Berezna. Hegedüs Béla kormánypárti.

Nagy-Kapos. Komjáthy Béla függetlenségi.

Szabad-Báránd. Ragályi Lajos pártönkivüli.

Csorna. Rakovszky István néppárti győzött.

Orczyfalva. Blaskovich Ferenc nemzeti párti győzött.

Szobránc. Tomcsányi László nemzeti párti.

Kis-Várda. Farkas Balázs Kossuth-párti.

Sátoralja-Ujhely. Dókus Ernő kormánypárti.

Breznóbánya Csipkay Károly kormánypárti.

Szliács. Radvánszky György kormánypárti.

Moravica. Joanovits Kosta kormánypárti.

Mező-Keresztes. Sturmán György Kossuth-párti.

Mező-Kövesd. Timon Ákos kormánypárti 544. Hock János nemzeti párti 660. Zavargások miatt a szavazást fölfüggesztették.

Edelény. Ragályi Béla kormánypárti, Tápé. Enyedy Lukács kormánypárti.

Ó-Kanizsa. Bezeredy István kormánypárti.

Ipolyságh. Zichy Jenő gróf nemzeti párti.

Zilah. Várady Gábor kormánypárti. Rózsahegy. Matyasovszky Gyula kormánypárti.

Pécska. Issekutz Marcell kormánypárti. Szikszó. Pécsy Tamás párton kívüli. Bártfa Bornemisza Ádám kormánypárti. Kecskemét. Horváth Ádám és Kossuth Ferenc közt pótválasztás lesz.

Monor. Lukács Gyula Kossuth párti. Stomfa. Komlóssy Ferenc néppárti. Mező-Csáth. Kubik Béla Kossuth párti. Hajdu-Szoboszló. Polónyi Géza függetlenségi.

Kis-Czell. Györy Elek Kossuth párti. Csurgó. Szalay Károly Ugron párti. Tapolca. Mócsy Antal néppárti. Zala-Egerszeg. Farkas József néppárti. Zarány. Zichy János gróf néppárti. Rum. Dr. Buzás László néppárti. Zala.-sz.-Gróth. Kálmán Károly néppárti. Letenye. Lepsényi Miklós néppárti. Nagy-Kanizsa. Zichy Aladár gróf néppárti.

Székely-Udvarhely. László Mihály kormánypárti.

Karcag. Jókai megbukott Madarász Imrével, a 48 as párt jelöltjével szemben.

Hódmező-Vásárhely. Endrey Gyula Kossuth-párti.

Hajdu-Nánás. Oláh József Kossuth-párti.

Abony. Gullner Gyula nemzeti párti.

Szatmár. Chorin pártja kezdte a szavazást. Az Ugron-pártban nagy lelkesedés és kitartás. A kormánypárt — rendes recipe szerint — el van határozva a legnagyobb erőszakoskodásra.

Gödöllő. Wolfner Tivadar börgyáros Várady Károly dr. ellen megválasztva.

— **Egy csomó mameluk.** Megválasztottak még a következő kormánypárti képviselők: Fodor Kálmán dr. Korponán Ivánka Oszkár ellenében. Feszt Lajos, gr. Horváth Toldy Lajos, Zsigárdy Gyula Horványi József ellenében Galánthán; Zsámbokréthy Emil, Matlekovits Sándor, Smialovsky Valér, Grómon Dezső, Dörr Soma, Szuhányi Ferenc, Leidenfroszt László, Gombos Béla, Kubinyi György, Rudnyánszky Béla, Széchenyi Aladár gróf, Polyák Béla, Sivó Pajos, Kovácsi Sándor Tasnádon, Szájbely Gyula, Zmertych Iván, Chernel György, Rosenberg Gyula, Sámuel Lázár Diosádon Rákosi Viktor ellenében, Sándor József kivásznán.

— **Bánffy új parlamentje.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Eddig 235 kormánypárti, 27 nemzeti-, 38 Kossuth-, 7 Ugron-, 15 néppárti és egy nemzetiségi képviselő van megválasztva.

— **A királyi pár elutazása.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A királyi pár az egész udvar kíséretében ma d. u. 1 órakor elutazott Budapestről. Az utcák, a merre elvonultak, zászlódiézben állottak.

NYILT-TÉR+)

Legfinomabb

kárpáti juhturót

kis bődönökben 45—50 krig ajál:

NICK A. K. Pécs,

a bazár udvarban és király-utca 3. sz.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

— KOMMER —

„METROPOLE“

szálloda

BUDAPEST, Kerepesi-ut 58.

a villamos vasut és a lóvasut, valamint a központi pályaudvar és a népszínház közvetlen közelében, **ujjonnan berendezett a kor követelményeinek minden tekintetben megfelelő szálloda, felhúzó-géppel, villámvilágítás- és gőzfűtéssel az összes helyiségekben. Szoba-árak: 1 frt 60 krtól feljebb, beleértve fűtést, világítást és kiszolgálást, a miért külön felszámítások nem eszközöltek.**

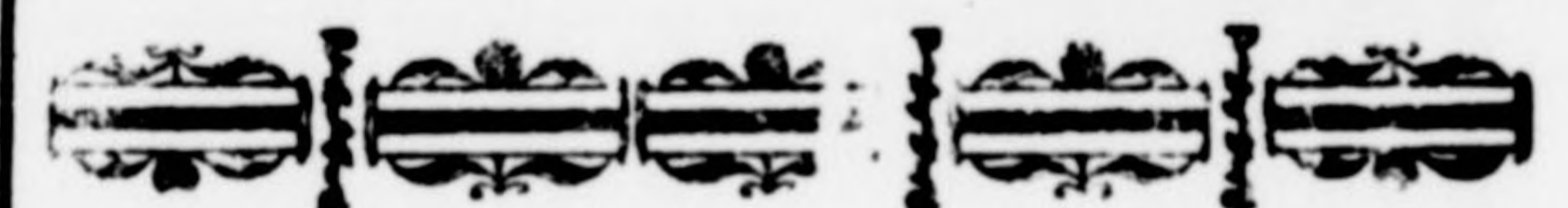
Fogorvos

Biró (Braun) Miksa.

Doktor of dental Surgery
aranytömések, fogáthidálások, lemez nélküli műfogak, arany fogkoronák, fájdalom nélküli foghuzások.

Rend. 9—5.

Budapest, IV. Kossuth-Lajos u. 10.

1674. szám.
1896. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróság 1896. évi 26921. számú végzése következtében Dr. Miltényi Miklós ügyvéd által képviselt Leinner és Dreiholcz javára Varga Antal ellen 400 frt s jár erejéig foganatosított biztosítási végrehajtás útján felülfoglalt és 1622 frtra becsült butorok, felszerelések, kocsik, lovak és hordódonga fából álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. járásbíróság 27881 1896. számú végzése folytán 400 frt tőkekövetelés, ennek 1896 évi aug. hó 12. napjától járó 6%-os kamatai és eddig összesen 34 frt 80 krtban bíróilag már megállapított költségek erejéig Német-Üröghön 7. sz. alatt leendő eszközlésére 1896. évi november hó 5. napjának d. u. 1/2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel bivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvényzikk 107. és 108. § a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Pécsen, 1896. évi október hó 21. napján.

Engler Kálmán
kir. bir. végrehajtó.

TAIZA JÓZSEF

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek, stb. stb. elkészítésére.

könyvkötészete

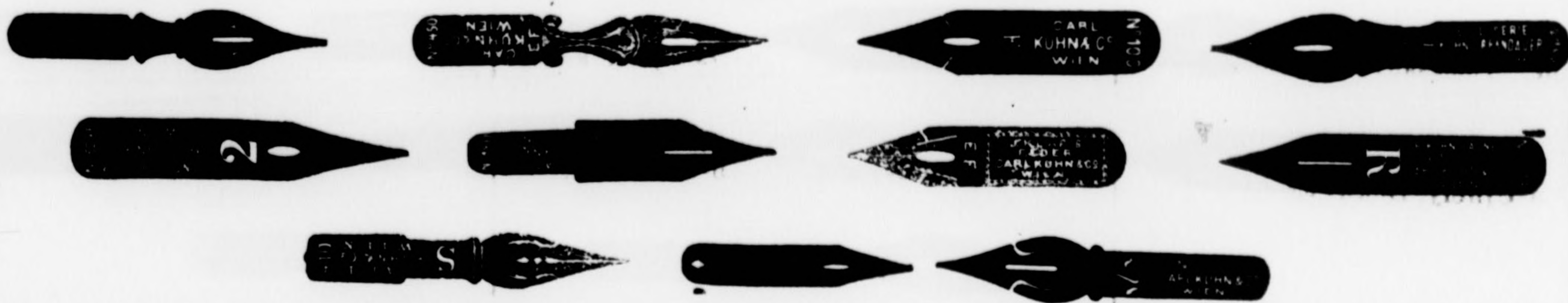
fel van szerelve papirmetsző, sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segítségével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárából

körjegyzői, papi és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

Papirkereskedésében

Kuhn-féle **író-tollak** nagy választékban.

Különféle levélpapírok. (Röntgen-féle sugaraknak ellenálló, kerékpár-jelvényes stb.)

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.